

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 8/2026
04.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Николе Поткоњака, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Зорана Звонара, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.621/20 од 08.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.878/25 од 23.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 04. фебруара 2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Николе Поткоњака – адвоката Зорана Звонара, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.621/20 од 08.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.878/25 од 23.10.2025. године у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.621/20 од 08.07.2025. године, окривљени Никола Поткоњак оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну је окривљеном на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на задржавању од 10.05.2020. године до 11.05.2020. године.

Истом пресудом на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“

категорије у трајању од четири године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка и паушала у износима наведеним у изреци првостепене пресуде, а оштећена АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.878/25 од 23.10.2025. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног Николе Поткоњака – адвоката Зорана Звонара, пресуда Вишег суда у Београду К бр.621/20 од 08.07.2025. године преиначена је само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, због ког је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању од 10.05.2020. до 11.05.2020. године, док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу и жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Николе Поткоњака – адвокат Зоран Звонар, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд укине побијане пресуде и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање, те одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да су нижестепене пресуде засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати, обзиром да је у фази истраге прибављен налаз и мишљење вештака саобраћајне струке Милана Милосављевића од 23.11.2020. године, а да је овај вештак у фази главног претреса обавестио суд да због болести и старости није у могућности да приступи на главни претрес, те да је суд поступајући супротно члану 404. ЗКП и члану 124. став 2. ЗКП одредио ново саобраћајно вештачење путем вештака Зорана Сукића, на чијем налазу и мишљењу је засновао своју одлуку, а што представља наведену битну повреду

одредаба кривичног поступка, јер налаз и мишљење вештака Зорана Сукића представља по начину прибављања незаконит доказ на коме се не може заснивати судска одлука.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд није могао прихватити као основане.

Наиме, одредбом члана 404. став 1. ЗКП прописано је да, ако се на главном претресу сазна да сведок или вештак не може да дође пред суд или да му је долазак знатно отежан – веће може ако сматра да је његов исказ важан, наредити да га ван главног претреса испита председник већа или судија члан већа, непосредно или путем техничких средстава за пренос слике и звука.

Дакле, из цитиране законске одредбе, јасно произилази да суд може, али да није у обавези, да нареди да се ван главног претреса испита вештак који не може да дође у суд или му је долазак знатно отежан.

Надаље, одредбом члан 124. став 1. ЗКП прописано је да ће орган поступка по службеној дужности или на предлог странака наредити да се вештачење понови уколико је налаз нејасан, непотпун, погрешан, у противречности сам са собом или са околностима о којима је вештачено, или се појави сумња у његову истинитост, или уколико је мишљење нејасно или противречно. Ставом 2. истог члана прописано је да, ако се недостаци из става 1. тог члана не могу отклонити поновним испитивањем вештака или допунским вештачењем, орган поступка ће одредити другог вештака, који ће обавити ново вештачење.

Имајући у виду цитиране законске одредбе, те да из списка предмета произилази да је бранилац на главном претресу предложио да се у доказном поступку саслуша судски вештак саобраћајне струке Милан Милосављевић, да је наведени судски вештак дописом од 13.10.2021. године обавестио суд да не може да приступи на главни претрес заказан за 10.11.2021. године због болести и година старости, као и да неће бити у могућности да убудуће долази на главне претресе, те да ће покренути поступак да се испише са списка сталних судских вештака, да је на главном претресу одржаном дана 10.11.2021. године из тог разлога јавни тужилац предложио суду да одреди новог вештака саобраћајне струке и да се бранилац окривљеног није противио, већ је подржао овај предлог, након чега је првостепени суд ради израде новог саобраћајно-техничког вештачења одредио вештака саобраћајне струке Зорана Сукића, то из свега наведеног произилази да у конкретном случају нижестепени суд није поступио супротно одредби члана 404. ЗКП, већ сагласно одредби члана 124. став 2. ЗКП и да нижестепене пресуде, супротно наводима захтева, нису засноване на незаконитом доказу.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен је као неоснован.

Исти захтев одбијен је као неоснован и у делу којим се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП. С тим у вези, бранилац у поднетом захтеву истиче да је окривљени првостепеном пресудом обавезан на накнаду трошкова Вишем јавном

тужилаштву и суду, те на накнаду трошкова пуномоћника оштећеног, и поред тога што се окривљени издржава од повремених послова, са дневницом од око 2.000,00 динара, при чему је без непокретне и покретне имовине, те би због високих трошкова кривичног поступка било доведено у питање издржавање окривљеног. Стога је, према ставу браниоца, у конкретној ситуацији било места и основа да се окривљени сходно члану 264. став 4. ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбијен је као неоснован, обзиром да је одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописана само могућност, а не и обавеза суда да окривљеног ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка, па суд у сваком конкретном случају одлучује да ли има услова за примену наведене одредбе или не. Самим тим, нижестепеним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Исти захтев у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Ово стога што у осталом делу бранилац окривљеног истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. ЗКП, која је општег карактера, не наводећи конкретно у чему се ова повреда састоји, а из образложења захтева произилази да бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП и с тим у вези указује на непрописан састав суда, па како наведена повреда закона не представља законски разлог због ког је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева заштиту законитости окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Најзад, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи и да су нижестепене пресуде обухваћене битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, обзиром да степен алкохолемије код окривљеног није утврђен од стране вештака надлежне специјалности – вештака судске медицине, већ од стране неуропсихијатра др Светислава Мишковића, који за утврђивање наведене чињенице, према ставу браниоца, није надлежан. Како бранилац у поднетом захтеву не наводи конкретно у чему се састоји незаконитост овог доказа, већ у суштини побија стручност наведеног вештака и доказну снагу његовог налаза и мишљења односно указује на повреду закона из члана 440. ЗКП која у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд и у овом делу поднети захтев одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић